

никъ до Йоанна Палеолога да иска Шишмана, нъ Императоръ-тъ, по съвѣта отъ Сената, нерачи да му го прѣдаде. Тогази Александръ объяви бой на Византійцы-ты, нъ защо-то тѣи повикахъ противъ него на помощь Турцы-ты, кои-то бѣхъ много силни по онова время, царь-тъ склони пакъ на миръ, безъ да земе Шишмана. Въ истъ-тъ годинъ Палеологъ и Иоанъ Кантакузинъ имахъ голѣмы распри по между си за коронъ-тъ, а Александръ, понеже помагаше ту на еднъ-тъ ту на другъ-тъ странъ, ползува ся отъ това обстоятелство, та присвои девять градове, за кои-то испослѣ Византійци-ти дигнѣхъ бой срѣщъ Българи-ты. Испърво Александръ поиска миръ, нъ като несклонихъ Гърци-ти, той быде принужденъ да ся залови пакъ за оружїе. Той излѣзе на срѣщъ имъ съ 8000 душъ Българи и 2000 Власы, та още въ първо-то сбиваніе Българи-ти нанесохъ славнъ побѣдъ надъ Гърци-ты и принудихъ ги на бѣгъ: Кантакузинъ едвамъ можа да избѣгне живъ и да ся затвори заедно съ нѣколко души въ Руссе; нъ и тамъ Българе-ти го обиколихъ и приведохъ го въ голѣмо отчаяніе, та послѣ Александръ ся смили отъ жялны-ты молбы императоровы и отпусти го да си иде мирно въ Цариградъ. Тогази стана миръ и за да бѣде всегдашентъ, Кантакузинъ ся обѣща да даде десятогодишнъ-тъ си дщеръ на Александровый сынъ, пятнадесято-годишній *Иоанъ Шишманъ*. Слѣдъ врѣмя свадба-та стана въ Едрене, дѣто присѣтствувахъ хора и отъ двѣ-тъ царскы фамиліи, та быдохъ вѣн-